

Tjänsteutlåtande

Utfärdat 2023-02-20

Diarienummer N166-0059/23

Handläggare

Zarah Åström

Telefon: 031-366 58 45

E-post: zarah.astrom@socialhisingen.goteborg.se

Svar på internremittering av remiss från Försvarsdepartementet - Ett stärkt skydd för civilbefolkningen vid höjd beredskap (SOU 2022:57) (SLK dnr 0086/23)

Förslag till beslut

1. Socialnämnd Hisingen tillstyrker betänkandet om *Ett stärkt skydd för civilbefolkningen vid höjd beredskap SOU 2022:57* från Försvarsdepartementet med hänvisning till de synpunkter och förslag som redovisas i tjänsteutlåtandet och översänder förvaltningens tjänsteutlåtande som eget yttrande till kommunstyrelsen.
2. Socialnämnd Hisingen beslutar att förklara paragrafen omedelbart justerad.

Sammanfattning

Regeringen beslutade den 6 maj 2021 att tillsätta en särskild utredare med uppdrag att analysera och lämna förslag till hur ett modernt och väl anpassat fysiskt skydd för civilbefolkningen mot direkta konsekvenser av krigshandlingar på svenskt territorium bör vara utformat. Uppdraget har omfattat tre sakområden som enligt utredningens direktiv är starkt förbundna med varandra; skyddsrum, utrymning och inkvartering samt behovet av en stödorganisation, som under ledning av en myndighet eller annat offentligt organ kan genomföra insatser exempelvis inför eller i samband med användning av skyddsrum och vid utrymning och inkvartering. Författningsändringarna bör kunna träda i kraft senast den 1 januari 2025.

- Förvaltningen delar utredningens bedömning att ett stärkt skydd för civilbefolkningen vid höjd beredskap är av största vikt att utreda.
- Förvaltningen har svårt att ta ställning till förslaget om att inrätta en statlig beredskapsorganisation för räddningstjänst.
- Förvaltningen delar utredningens bedömning att kommunerna som utgångspunkt ska besluta om inrättande av skyddade utrymmen, vilket är de utrymmen som ska fungera som ett komplement till skyddsrum samt även att på begäran av regeringen eller MSB också kunna lämna upplysningar om vilka utrymmen inom kommunen som kan vara av betydelse som skyddade utrymmen.
- Förvaltningen anser att ansvaret för bereda plats i skyddsrum samt iordningställande av skyddsrum bör tilldelas ägaren och inte nyttjanderättshavaren.

- Förvaltningen delar utredningens bedömning att kommunerna uttryckligen ska ansvara för att förmedla övergripande information och grundläggande kunskap till invånare samt fastighetsägare och andra inom kommunen om iordningställande och användning av skyddsrum och skyddade utrymmen.
- Förvaltningen bedömer att en utökad kommunal organisering av frivilliga inom lokala frivilliga beredskapsgrupper kommer att krävas för att fullfölja de nya uppgifter som kommunerna åläggs i och med utredningens förslag som är mycket omfattande. Förvaltningen delar utredningens bedömning att det råder ingen tvekan om att det behövs utökade resurser för att kommunerna ska kunna hantera uppgifterna på avsett sätt kommer att krävas.
- Förvaltningen delar utredningens bedömning att det bör finnas en planering för utrymning och inkvartering för hela landet. Förvaltningen anser dock som utredningen, för att detta skall vara möjligt och att den planering som har tagits fram ska kunna fungera på ett effektivt sätt vid ett genomförande, behöver det emellertid även stå klart vilken aktör – eller vilka aktörer – som ansvarar för verkställigheten av ett beslut om utrymning samt för den inkvartering eller det uppehålle som följer därefter.
- Förvaltningen instämmer med utredningen att det råder ingen tvekan om att det behövs utökade resurser för att kommunerna ska kunna hantera uppgifterna på avsett sätt. Det är därmed av största vikt att resurser fördelas där tillkommande uppdrag och uppgifter blir mest omfattande inom respektive kommun.
- Förvaltningen kan utifrån utredningen inte bedöma påverkan för socialnämnden Hisingen utifrån att denna utredning inte behandlar vem eller vilka aktörer som kommer att få ansvar verkställighet av en utrymning eller inkvartering samt det uppehålle som följer därefter. Utredningen behandlar heller inte frågan om ansvar för inrättandet av beredskapsorganisation som med största sannolikhet kommer att krävas för uppgifter så som utrymning och inkvartering, där dessa kommer medföra kostnadsökningar för kommunerna.

Bedömning ur ekonomisk dimension

Förvaltningen kan inte göra en mer precis bedömning ur ekonomisk dimension än de ekonomiska konsekvenser som utredningen presenterar då förvaltningen inte har något ytterligare underlag än vad som presenteras i utredningen. Förvaltningens bedömning ur ekonomisk dimension utgår därför från utredningens bedömning av ekonomiska konsekvenser för kommuner gällande de förslag som utredningen presenterar.

Förvaltningen kan inte på förhand bedöma de ekonomiska konsekvenserna för förvaltningen då det är beroende av vilka uppdrag och ansvar som i sin tur åläggs förvaltningen enligt utredningens förslag. En utökad kommunal organisering av frivilliga inom lokala frivilliga beredskapsgrupper kommer att medföra stora kostnadsökningar för kommunerna. Det är i dag inte möjligt att bedöma storleken på dessa kostnadsökningar.

Förvaltningen kan utifrån utredningen inte bedöma vilka uppdrag och ansvar som kommer att tillfalla förvaltningen och därmed inte heller avgöra behovet av lokala frivilliga beredskapsorganisationer då förvaltningens egna resurser i form av medarbetare inte torde räcka till då dessa även skall kvarstå i ordinarie verksamhet för att kunna upprätthålla den samhällsviktiga verksamheten och eventuella tillkommande uppdrag

med hänvisning till redan gällande lagstiftning angående inkvartering där utredningen bedömer att det saknas anledning att lägga uppgiften någon annan aktör än kommunen, som redan bär det huvudsakliga ansvaret för sina invånare i enlighet med bestämmelserna i bl.a. socialtjänstlagen.

Gällande de förslag som utredningen lämnar om utrymning och inkvartering, så anses dessa kunna föranleda stora kostnadsökningar för kommunerna. De nya uppgifter som kommunerna åläggs i och med utredningens förslag är omfattande. Enligt utredningen råder det ingen tvekan om att det behövs utökade resurser för att kommunerna ska kunna hantera uppgifterna på avsett sätt. Kommunerna skiljer sig dessutom markant åt i storlek – från nästan en miljon invånare till ett par tusen invånare. Således skiljer sig även behovet av förstärkningar åt. För att de allra största kommunerna ska kunna fullgöra sina uppgifter som åläggs gällande planering för utrymning och inkvartering, beräknar utredningen kommer innebära en årlig kostnad per kommun på 5,6 miljoner kronor. Utöver bedömda utökade personalbehov kan även kostnader för inköp av viss materiel tillkomma.

Utredningens bedömning är att kommunernas ansvar för förmedling av övergripande information och grundläggande kunskap om skyddsrum och skyddade utrymmen inom kommunen är en relativt begränsad insats som kan hanteras inom befintliga resurser. Dock kan det skilja sig väsentligt åt mellan olika kommuner och utredningen poängterar att det är rimligt att anta att vissa kommuner kan vara i behov av resurser för att fullgöra dessa uppgifter. Dessutom så är det ansvar som kommunerna nu får genom utredningens förslag en ny uppgift, vilken som utgångspunkt kommer att kräva extra resurser som kräver statlig finansiering.

De förslag som utredningen presenterar om en statlig beredskapsorganisation bedömer utredningen kommer innebära utökade kostnader för kommuner. Det är dock inte praktiskt möjligt att göra några ekonomiska beräkningar i fråga om kommuners ökade kostnader kopplade till förslaget.

Bedömning ur ekologisk dimension

En situation med krigsfara eller krig skulle kunna medföra allvarliga konsekvenser för ekologi och klimat. Generellt kan även sägas att i arbetet med såväl krisberedskap som civilt försvar kan målkonflikter med klimatmål uppstå. Ett exempel på en sådan målkonflikt är att säkerställa kritiska transporter vid höjd beredskap då olika typer av störningar i samhället är att vänta, exempelvis störningar i elförsörjningen, då kan investeringar i fossildrivna fordon bli aktuellt. Vilket kan strida mot såväl nationella som kommunala miljömål. Förvaltningen har dock inte funnit några särskilda målkonflikter gällande de förslag som lyfts i utredningen. Med det sagt är det viktigt att den ekologiska dimensionen tas i beaktning även i den framtida planeringen för höjd beredskap då det är troligt att målkonflikter kommer att uppstå. När dessa målkonflikter uppstår bör noga avvägningar göras. Dessutom finns det områden där en ökad ekologisk resiliens kan gå hand i hand med krisberedskap och civilt försvar, exempelvis livsmedelsförsörjning. I arbetet framåt är det därför viktigt att identifiera dessa områden.

Risken för att Sverige skulle drabbas av en naturkatastrof av något slag framstår emellertid som större än risken för att Sverige skulle utsättas för ett väpnat angrepp. Det kan därmed finnas skäl att som utredningen lyfter att överväga om det bör föras in ett

krav på att ta fram planering även för sådan utrymning. Utredningens bedömning är att den planering som tas fram beträffande utrymning och inkvartering vid höjd beredskap kommer att kunna användas även för utrymning och uppehålle vid fredstida kriser och olyckor.

Bedömning ur social dimension

Civilbefolkningen kommer i hög grad drabbas av ett väpnat angrepp. En sådan bedömning påverkas av det pågående kriget i Ukraina. Ryska militära angrepp har i stor omfattning riktats direkt mot den ukrainska civilbefolkningen. Mot denna bakgrund är det därför realistiskt att utgå ifrån att det kan finnas en påtaglig risk för att civilbefolkningen i Sverige kan komma att drabbas hårdare av ett väpnat angrepp än enligt tidigare gjorda bedömningar. Därför är utredningens förslag kring skyddsrum och skyddade utrymmen samt utrymning och inkvartering centrala för att skydda civilbefolkningen vid ett väpnat angrepp.

Utredningen föreslår att myndigheten för samhällsskydd och beredskap (MSB) ska ha rätt att meddela föreskrifter för hur utrymning ska planläggas. Med stor sannolikhet kommer stora delar av befolkningen att fly självmant inför eller vid ett väpnat angrepp. Därför bör planeringen för utrymning fokuseras på de mest sårbara grupperna, som inte kan utrymma på egen hand. Det gäller exempelvis barn som av olika anledningar står utan anhöriga, äldre, sjuka och personer med funktionshinder. Dessutom ska planeringen beakta dessa gruppers särskilda behov, då de behöver mer hjälp än ett transportmedel vid utrymning.

Utredningens bedömning är att det inte krävs något formellt beslut för att ta hand om barn i en sådan akut situation. Inte heller torde som regel förutsättningar föreligga för ett beslut om omhändertagande. Rättigheten – och skyldigheten – för kommunen att ta hand om barnet grundar sig i stället på den nya bestämmelsen i utrymningslagen, som innebär att kommunen ansvarar för att ett beslut om utrymning verkställs. Det gäller även beträffande barn.

Samverkan

Information om ärendet har skett i förvaltningsgemensam samverkansgrupp (FSG) den 21 mars 2023.

Bilagor

1. Ett stärkt skydd för civilbefolkningen vid höjd beredskap (SOU 2022:57).

Ärendet

Försvarsdepartementet remitterade betänkandet ”Ett stärkt skydd för civilbefolkningen vid höjd beredskap SOU 2022:57” till 174 remissinstanser den 4 januari 2023, däribland Göteborgs Stad. Kommunstyrelsen beslutade att bifogat ärende översänds till stadsfastighetsnämnden, exploateringsnämnden, stadsmiljönämnden, stadsbyggnadsnämnden, idrotts och föreningsnämnden, grundskolenämnden, socialnämnd Centrum, socialnämnd Hisingen, socialnämnd Sydväst, socialnämnd Nordost, nämnden för demokrati och medborgarsservice samt Framtiden AB för yttrande. Socialnämnd Hisingen har fått ärendet för yttrande under remisstiden 13 januari till 30 mars 2023.

Beskrivning av ärendet

Regeringen beslutade den 6 maj 2021 att tillkalla en särskild utredare med uppdrag att analysera och lämna förslag till hur ett modernt och väl anpassat fysiskt skydd för civilbefolkningen mot direkta konsekvenser av krigshandlingar på svenskt territorium bör vara utformat. Utredningens uppdrag har sin bakgrund i ett försämrat säkerhetspolitiskt läge i Sveriges närområde, vilket föranlett en återuppbyggnad av det civila försvaret. Uppdraget har omfattat tre sakområden som enligt utredningens direktiv är starkt förbundna med varandra;

- skyddsrum
- utrymning och inkvartering samt
- behovet av en stödorganisation, som under ledning av en myndighet eller annat offentligt organ kan genomföra insatser exempelvis inför eller i samband med användningen av skyddsrum och vid utrymning och inkvartering.

Ett moderniserat skyddsrumsbestand

Utredningen lämnar förslag till en ny lag om skyddsrum och skyddade utrymmen. På skyddsrumsområdet föreslår utredningen att myndigheten för samhällsskydd och beredskaps (MSB) centrala roll ska tydliggöras och förstärkas samt att länsstyrelserna ska ansvara för kontrollen av skyddsrum och skyddade utrymmen. Utredningen konstaterar att det finns ett behov av att en viss kontinuerlig nyproduktion av skyddsrum återupptas. För att snabbt kunna öka tillgången till skydd i hela landet föreslår utredningen att det ska införas en ny reglering som ger MSB möjlighet att utforma och dimensionera ett system för skyddade utrymmen. Skyddade utrymmen bör inte förväxlas med skyddsrum, utan ska utgöra ett komplement till skyddsrum. Potentiella användbara utrymmen för ändamålen kan vara källare, garage och tunnlar, som med enklare förberedelser eller anpassningar skulle kunna utgöra ett skäligt skydd mot sådana stridsmedel som kan antas komma till användning i krig.

Utredningen uttrycker att ansvaret för iordningställande av skyddsrum och skyddade utrymmen bör tydliggöras. Utredningen föreslår att ägaren eller nyttjanderättshavaren, förutom att bereda plats i skyddsrummet, även ska ansvara för att skyddsrummet eller det skyddade utrymmet är iordningställt inom den tid som regeringen, eller den myndighet som regeringen bestämmer, förskriver eller särskilt beslutar. Utredningen gör bedömningen att det bör finnas bättre möjligheter att besluta om avveckling av skyddsrum, men att detta bör ske med restriktivitet. Vidare presenterar utredningen en kartläggning av så kallade specialskyddsrum med plats för sammanlagt drygt 96 000

personer, vilka det finns omkring 80 stycken av i Sverige. Utredningen bedömer att underhåll och modernisering av dessa specialskyddsrum vars skyddsrumsfunktioner behöver bibehållas, får ske succesivt under en längre tidsperiod.

Utredningen föreslår att kommunerna som utgångspunkt ska besluta om inrättande av skyddade utrymmen. Kommunerna ska även på begäran av regeringen eller MSB också kunna lämna upplysningar om vilka utrymmen inom kommunen som kan vara av betydelse som skyddade utrymmen samt om andra förhållanden av betydelse för MSB:s beslut och planering i frågor om sådana utrymmen. Utredningen föreslår att kommunerna uttryckligen ska ansvara för att förmedla övergripande information och grundläggande kunskap till invånare samt fastighetsägare och andra inom kommunen om iordningställande och användning av skyddsrum och skyddade utrymmen. Utredningen föreslår att fastighetsägare eller nyttjanderättshavaren ska ansvara för iordningställande av skyddsrum. Med iordningställande avses ansvaret för att all utrustning finns, att skyddsrummet fungerar som det ska och att det öppnas upp vid höjd beredskap.

Gällande avveckling av skyddade utrymmen föreslås kommunerna eller MSB att få besluta om avveckling av skyddade utrymmen. Gällande specialskyddsrummen så föreslår utredningen att befattningar för iordningställande och drift av dessa skyddsrum ska omfattas av civilplikt och att kommunerna, som också i många fall är fastighetsägare till dessa skyddsrum, ska vara bemanningsansvariga för personalen.

Utrymning och inkvartering

Utredningen gör bedömningen att ett ändamålsenligt och effektivt skydd mot konsekvenser av ett väpnat angrepp ska omfatta utrymning som en skyddsåtgärd vid sidan om tillgången till skyddsrum och skyddade utrymmen. Med utrymning i denna kontext avses större bostadsorter, städer eller kommuner. För att detta ska vara möjligt är det nödvändigt att det finns en planering hos berörda offentliga aktörer för genomförande av utrymning med efterföljande inkvartering vid höjd beredskap. Utredningen bedömer att det bör finnas en planering för utrymning och inkvartering för hela landet.

Gällande utrymning och inkvartering föreslår utredningen att MSB ska få ta beslut om vilka områden inom ett län som ska planläggas för utrymning eller inkvartering. Där det kan väntas att områden som är av särskilt stor betydelse avseende militärt strategiskt viktiga områden eller andra områden som bedöms utgöra sannolika mål vid ett väpnat angrepp. Länsstyrelsen ska sedan enligt förslaget ta fram en inriktning för planering gällande utrymning eller inkvartering vid höjd beredskap gällande länet. Därefter ska kommunen använda länsstyrelsens inriktning som grund för att planera utrymning eller inkvartering gällande kommunen. Kommunen ska informera dess invånare om det allmänna innehållet i planeringen. Kommunen ska få ersättning för kostnaderna för de förberedande uppgifterna de utför, länsstyrelsen ansvarar för att följa upp kommunernas tillämpning och kan föreslå att en del av ersättningen ska reduceras eller falla bort för den kommun som inte fullgjort sina uppgifter.

Idag är det regeringen eller länsstyrelsen som får besluta om utrymning. Utredningen föreslår ingen ändring avseende denna del. Dock föreslås det att kommunerna ska åläggas ansvaret för verkställigheten av ett sådant beslut samt att det bör införas ett förtydligande om att kommunen ansvarar för inkvartering av de personer som har utrymts från andra kommuner.

En statlig beredskapsorganisation

De kommunala organisationerna för räddningstjänst har en avgörande betydelse för civilbefolkningens skydd i händelse av höjd beredskap och ytterst krig. Utredningen föreslår att det ska inrättas en statlig beredskapsorganisation för räddningstjänst som ska förstärka den samlade förmågan till genomförandet av kommunal räddningstjänst och särskilda uppgifter under höjd beredskap enligt lag (2003:778) om skydd mot olyckor (LSO). Utredningen föreslår att den statliga beredskapsorganisationen ska bemannas med civilpliktiga. Vidare föreslås att MSB ska ansvara för beredskapsorganisationen och dess civilförsvarspersonal. För att kommunerna på ett ändamålsenligt sätt ska kunna bistås av civilförsvarspersonalen föreslås kommunerna medverka i den planering som MSB genomför för civilförsvarspersonalen. Utredningen föreslår även att personal för iordningställande och drift av befolkningsskyddsrum och andra större specialskyddsrum ska omfattas av civilplikten. Berörda kommuner föreslås vara bemanningsansvariga för den civilpliktiga personal som behövs för iordningställande och drift av dessa skyddsrum.

Förslagen gällande kommuners ansvar

Utredningens förslag innebär att nya uppgifter åläggs främst kommunerna. Dessa nya uppgifter, främst gällande utrymning och inkvartering, är omfattande. Utredningens förslag att kommunerna ska åläggas ett ansvar för planering och genomförande av utrymning med efterföljande inkvartering vid höjd beredskap samt förslaget om en statlig beredskapsorganisation för räddningstjänst innebär dock en inskränkning i den kommunala självstyrelsen. En inskränkning i den kommunala självstyrelsen bör enligt 4 kap. 3 § regeringsformen inte gå utöver vad som är nödvändigt med hänsyn till de ändamål som har föranlett den. Det ska således prövas om skälen för den tänkta regleringen motiverar det intrång i den kommunala självstyrelsen som regleringen innebär.

Förvaltningens bedömning

Förvaltningen delar utredningens bedömning att ett stärkt skydd för civilbefolkningen vid höjd beredskap är av största vikt att utreda. Förvaltningen ser positivt på att utveckla de tre sakområden som utredningen fokuserat på, då dessa är centrala för ett fysiskt skydd för civilbefolkningen mot direkta konsekvenser av krigshandlingar på svenskt territorium.

Vidare ser förvaltningen positivt på de förslag som utredningen presenterar avseende ett moderniserat skyddsrumsbestand. Förvaltningen delar utredningens bedömning att kommunerna som utgångspunkt ska besluta om inrättande av skyddade utrymmen samt på begäran av regeringen eller MSB också kunna lämna upplysningar om vilka utrymmen inom kommunen som kan vara av betydelse som skyddade utrymmen. Detta då förvaltningen anser att kommuner är den aktör som bör ha bäst lokalkännedom inom sitt geografiska områdesansvar samt enklast kunna inhämta sådan information. Förvaltningen anser dock att ansvaret för bereda plats i skyddsrum samt iordningställande av skyddsrum bör tilldelas ägaren och inte nyttjanderättshavaren. Om nyttjanderättshavaren skulle ges ovan ansvar riskeras ansvarsfördelningen att bli otydlig då det kan vara flera nyttjanderättshavare för en fastighet med tillhörande skyddsrum. Dessutom är det mer sannolikt att fastighetsägare har kompetensen och resurserna för att verkställa denna typ av uppdrag.

Förvaltningen delar utredningens bedömning att kommunerna uttryckligen ska ansvara för att förmedla övergripande information och grundläggande kunskap till invånare samt fastighetsägare och andra inom kommunen, om iordningställande och användning av skyddsrum och skyddade utrymmen. Dock efterfrågar förvaltningen innehållet i kommunikationen från MSB, då förvaltningen bedömer att informationen bör vara enhetlig för hela landet med de lokala avvikelser och tillägg som krävs.

Förvaltningen har svårt att ta ställning till om kommuner ska vara bemanningsansvariga för den civilpliktiga personal som föreslås ansvara för specialskyddsrummen. Frågan kräver vidare utredning hur en sådan lösning kan och bör se ut.

Förvaltningen delar utredningens bedömning att det bör finnas en planering för utrymning och inkvartering för hela landet. För de nya uppgifter som åläggs kommunerna gällande utrymning och inkvartering hänvisas det i utredningen till socialtjänstlagen, med utgångspunkten att enligt lag bär kommunen det yttersta ansvaret för de människor som bor eller vistas i kommunen. Därav föreslås kommuner vara ansvariga för att verkställa beslut om utrymning samt ansvara för inkvartering av människor som utrymts från andra kommuner. Utifrån denna argumentation samt dess utgångspunkt i lagen delar förvaltningen utredningens bedömning att detta ansvar bör åläggas kommunerna.

Förvaltningen vill dock poängtera problematiken med att inkvarterande kommuner ska få resurser, främst gällande personal, från den utrymda kommunen då den utrymda kommunen fortsatt kommer att behöva bedriva sin samhällsviktiga verksamhet. Detta skulle innebära att förvaltningen har behov av att knyta stora externa resurser till sin verksamhet i form av lokala frivilliga beredskapsgrupper vilket kommer att medföra stora kostnadsökningar. Frivilligorganisationer nämns som en viktig deltagande i kommunernas arbete enligt utredningen och att dessa frivilliga beredskapsgrupper även bör utökas från dagens ca 3000 stycken till minst 11 000 stycken. Det är i dag inte möjligt att bedöma storleken på kostnadsökningarna detta skulle medföra för kommunen.

Utifrån utredningens förslag är det inte orimligt att anta att ett ansvar för utrymning och inkvartering med följande uppehålle, kan komma att läggas på stadens fyra socialförvaltningar. Förvaltningen vill därför betona, att ett ansvar av denna dimension har socialförvaltningarna i Göteborgs stad varken resurserna eller bemanningen att såväl planera för som att verkställa. Organisatoriskt finns fler förvaltningar som faller inom ramen för socialtjänst som exempelvis kan bistå med resurser i form av befintlig personal med möjlighet att stödja i detta arbete.

Förvaltningen önskar även att det tas i beaktning att det kan finnas även andra aktörer som är lämpade för ett uppdrag av denna karaktär, trots att de inte omfattas av socialtjänstlagen. Exempel på sådana aktörer kan vara de förvaltningar och bolag som är vana att hålla evenemang av olika slag, där de hanterar ett stort flöde av människor under en kort tid. Men att även vid ett tidigt skede i planeringen utöka samverkan med organisationer som har god vana att anordna musikevenemang, cuper med mera. Dessa aktörers verksamhet kan dessutom väntas att de inte kommer bedrivas vid ett scenario av utrymning och inkvartering vid höjd beredskap. Förvaltningen önskar få komma med ytterligare synpunkter innan ett ansvar för utrymning och inkvartering fördelas inom kommunen.

Förvaltningen ser det som en självklarhet att bidra med de resurser samt den kompetens som förvaltningen innehar, där utökande resurser vid till exempel utrymning och de skyldigheterna för kommunen att ta hand om barn utan vårdnadshavare är viktigt att förvaltningen bidrar till att säkerställa.

Förvaltningen har svårt att ta ställning till förslaget om att inrätta en statlig beredskapsorganisation för räddningstjänst, som ska förstärka den samlade förmågan till genomförandet av kommunal räddningstjänst och särskilda uppgifter under höjd beredskap enligt lag (2003:778) om skydd mot olyckor (LSO). Förvaltningen delar bedömningen att de kommunala organisationerna för räddningstjänst har en avgörande betydelse för civilbefolkningens skydd i händelse av höjd beredskap och ytterst krig. Samt att räddningstjänster bör ges det stöd som krävs för att skapa förmågan att fullgöra sina uppgifter under höjd beredskap. Men hur detta stöd bör utformas anser förvaltningen får besvaras av organisationer med större insikt i den verksamheten.

Avslutningsvis vill förvaltningen betona att det utifrån utredningen är svårt att uttala sig om hur förslagen kommer att påverka socialnämnd Hisingen. Förvaltningen vill även betona vikten av att kommuner får den statliga ersättning som är proportionerlig för de uppdrag som nu föreslås åläggas dom samt att denna ersättning sedan fördelas proportionerligt i staden mellan de förvaltningar och bolag som får utökade uppdrag kopplade till förslagen i utredningen.

Christina Alvelin

Lamija Sabanovic

Förvaltningsdirektör

Avdelningschef